

זרע שמשון

פנינים יקרים וקצרים מתורת הגאון המקובל חסידא קדישא הרב מוה"ר שמשון דיים ב"ר נחמן מיכאל נחמני זלה"ה מח"ס 'זרע שמשון' ויתולדות שמשון' נלב"ע ו' אלול תקל"ט ומקום קברו לא נודע שהבטיח שכל הלומד בספריו יזכה לישועות ונפלאות בבני חיי ומזוני

פרשת חוקת תשפ"ב • זרע שמשון הלימוד שמשיע ישועות • ט"ז אדר 427

אמרות שמשון

יסוד הטומאה מכח המזיקין

'זאת התורה אדם כי ימות באהל כל הפא אל האהל וכל אשר באהל יטמא שבעת ימים' (יט, יז): נראה לבאר את יסוד ענין הטומאה בעולם וטהרת הפרה שענינה היא כך, שהמזיקין נכנסין באותה נבילה ובאותו השרץ וכו', ומחמת כן שורה הטומאה באותם המקומות.

וראיה לדבר ממה שאמרו חז"ל (יבמות סא.) שהנכרי מטמא במגע ובמשא, ואינו מטמא בטומאת אוהל כמו הישראל. והטעם מפני שגוף איש ישראל בחיותו הוא מושרש בקדושה והמזיקין בדליו ממנו, ותיכף שמת ופרחה נשמתו ממנו, אז מוצאים הקליפות מקום לחול, מה שאין כן הנכרי שאף בחיותו הוא מסור ביד הקליפות, ובמותו אינם תאבים ליכנס בגופו, ולכן אינו מטמא בטומאת אוהל כישראל.

ומזה מוכח שעיקר טעם הטומאה שיש במת, הוא משום המזיקין השולטים באותו דבר, ואזי הם מביאים את הטומאה, ולכן בעכו"ם שאין המזיקין שולטין בו כל כך, כי אינם תאבים אליו כל כך, אינו מטמא בטומאת אוהל.

והנה טומאה זו נגרמה בעולם על ידי עון העגל, שכידוע מתחילה היה רצונו יתברך שיהיה ע"י התורה חירות ממלאך המות וחירות ממלכות, שלא יהיה שום שד ושום פגע רע, אולם מפני עון העגל נשברו הלוחות, וכשנשברו שלטה הקליפה בעולם. ובתלמידי חכמים יותר גדול כחם, ונפשם של המזיקין תאיבה להדבק בהם וכמו שמצינו בגמרא (ברכות ו.).

ולפי שהפרה באה לכפר על עון העגל, והיינו לדחות את הקליפות והחיצונים כמו שאמרו ז"ל תבוא אמו ותקנה את הצואה. ולכן היתה הפרה אדומה נקבה, כי עיקר אחיזת החיצונים הם בנוקבא [ענין המלכות שבעשרה ספירות, ובמעלות עליונות יותר אין שליטה ואחיזה לחיצונים ולמזיקין] והפרה באה כדי לדחות אותם ממנה.

ומשום כן היתה נשרפת מחוץ למחנה, להורות שהקליפות נתגרשו מיישוב בני אדם. ובהזאותיה היה מכוון ורואה פתחו של היכל (מדות פ"ב מ"ד), שהיה מכוון להמשיך קדושה והארה מבית קדשי הקדשים, שיתגלה אור גדול ובכך נדחים המזיקין והטומאה. [ובדברי רבנו מבואר עוד בהרחבה, שעל אף שלפי הנ"ל מתבאר קצת טעם וסברה ביסוד הטומאה ויסוד טהרת הפרה, מכל מקום יש בזה כמה וכמה ענינים שאין לנו הבנה והשגה בהם, כי הם להיפך מן הסברה, ועל זה אמרו שמצות פרה הוא חוקה] (זרע שמשון פרשתנו אות ב)

הבהמות היו טפלים לאנשים במים

'קח את המטה והקהל את העדה אתה ואהרן אחיך ודברתם אל הפלע לעיניהם ונתן מימיו והוצאת להם מים מן הפלע והשקית את העדה ואת בעירם' (כ, ח): ברש"י ואת בעירם, מכאן שחם הקדוש ברוך הוא על ממונם של ישראל, המפרשים הקשו האיך למדו מפסוק זה שהקב"ה חס על ממונם של ישראל, אולי הטעם שנתן להם מים אף בכדי להשקות את בהמתם, משום שעל כך בקשו בני ישראל כמו שאמרו (פסוק ד) 'ולמה הבאתם וגו' למות שם אנחנו ובעירנו, והתקבלה תפילתם ונתן להם להשקות את בעירם, אך לא היה זה מחמת רחמנות מיוחדת שהיה להקב"ה על ממונם עד כדי שנלמד מכאן שהקב"ה חס על ממונם של ישראל.

ויש לבאר שעיקר מה שנתכוון רש"י ללמדנו שלא נטעה לומר שבני ישראל זכו למים רק בזכות הבהמות, וכמו שמצינו במדרש (ויק"ר כו א) במעשה דאלכסנדרוס מוקדון, שאמר להם חייכון בגין בעירא מטרא נחית [דענו לכם שרק בזכות הבהמות ירד לכם גשם], 'אדם ובהמה תושיע ה', אדם בזכות בהמה. והיינו שלפעמים כל זכות האנשים שזוכים לגשמים היינו רק בכדי שיהיה מזון לבהמות עי"ש. ואם כן היה אפשר לומר שגם כאן מה שאמר הפסוק 'ואת בעירם' היה לומר שבזכות הבהמות באו המים לישראל. לכן הוצרכו חז"ל לדקדק מהפסוק שאדרבה הבהמות היו טפלים לישראל ורק מפני שהקב"ה חס גם עליהם השקה אותם, אולם עיקר נתינת המים היה לישראל מפני זכותם שהיו ראויים לכך. ואף שאכן יתכן שהיה זה מחמת בקשתם של ישראל, אולם עיקר כוונת רש"י לומר שהיו טפלים לישראל, ולא להיפך שבני ישראל היו טפלים לבהמות.

ודקדקו כן ממה שאמר הכתוב 'והשקית את העדה ואת בעירם', ולא אמר והשקית את העדה ובעירם בלא תיבת 'ואת', וכלשון ששאלו למה הבאתם וגו' למות שם אנחנו ובעירנו, ועל כרחך שנתכוון הכתוב לרמוז שישקה מים את העדה וגם את הבהמות, והיינו שהם יהיו טפלים לאנשים, אלא שמפני שהקב"ה חס ומרחם על ממונם של ישראל משום כן השקה את הבהמות, ולא שיהיו הבהמות עיקר הסיבה שנתן הקב"ה להם את המים. ועיקר כוונת רש"י במה שכתב מכאן שהקב"ה חס ומרחם על ממונם של ישראל, לומר שמהפסוק הזה אנו למדים שהטעם שנתן מים לבהמות היינו מצד שהם טפלים לאנשים, וריחם עליהם כי הם ממונם של ישראל, ושלא נסבור שהיו הם עיקר והאנשים זכו מפני הבהמות וכמו שהיה אצל אלכסנדרוס מוקדון. (זרע שמשון פרשתנו אות ח)

ספר זרע שמשון המנוקד
הוצאה מפוארת מאירת עינים ועוד הרבה מעלות

להשיג בכל חנויות הספרים
02-80-80-500
347-496-5657
בספר האונקיה
הלאור הוא תלנוז

הוצאת הגליון והפעחת לזכות •

<p>לעילוי נשעת</p> <p>האשה החשובה מדת חוה זרשיבאק ע"ה בת יבולטרא רה"ח ר' חיים דוד חי'ו נלב"ע ח' תמוז תשפ"א ת.נ.צ.ב.ה.</p>	<p>לעילוי נשעת</p> <p>דבי חיים בן סוליקה ז"ל נלב"ע ט"ז כסלו תשפ"ב ת.נ.צ.ב.ה.</p>	<p>יקול זרע שמשון</p> <p>ארץ ישראל 02-80-80-600 ארה"ב 716-229-4808 לונדון 0333-300-2515</p>	<p>לברכה ולהצלחה</p> <p>יוסף בן לאה רחל ועמוס בן דבקה וכל השותפים עמהם שישרה הרבה בכל טעמי ירוחם בלי ובל זבלי סודה ובלא שום עיוב והפריעה</p>	<p>לברכה ולהצלחה</p> <p>אהרן בן גיטל בילא וכל משפחתו וכל הנלוים אליו לשפע ברכה והצלחה גדולה וסייעתא דשמיא בכל טעמי כל</p>
---	--	---	--	---

פרק ה משנה ה

עשרה דברים נבראו בערב שבת בין השמשות, ואלו הן, פי הארץ, ופי הפאר, ופי האתון, והקשת, והמן, והמטה, והשמיר, והכתב, והמכתב, והלוחות.

מה גדלו מעשי ה' מאד עמקו מחשבותיו, לברוא אלו העשרה דברים בסוף הרגע כמימריה. וכתבו המפרשים, שאלו העשרה דברים, הם מכוונים נגד העשרה מאמרות שבהם נברא העולם. ועוד כתבו שהם עשרה תיקונים, לעשרה פגמים שקלקל אדם הראשון בחטאו.

ובאמת כי לצאת ידי חובתינו במשנה זו לתרץ הספיקות והקושיות והדקדוקים, יתגלגלו הענינים עד הדברים שהם כבשונו של עולם, והן הן מעשה בראשית בפרק אין דורשין. לכן דינו מסולקות ממנה, וכשם שקבלנו שכן על הדרשה כך נקבל על הפרישה. וכן עשו קצת מפרשים אחרים.

ועם כל זה הנה מקום אתנו שלא להפטר ממנה בלי שום חידוש, והיינו סיפיה דקרא 'כבוד מלכים חקור דבר', בהן אומר והן דברים, למה דוקא היה צורך לברוא עשרה דברים בין השמשות דהיינו בסוף הרגע של ששת ימי בראשית, דודאי בבין השמשות דרב יוסי שהוא כהרף עין מיירי מתניתין, וכמו שכתב התוספות יום טוב, ועיי"ש. ועוד מאי קא משמע לן התנא בזה הענין במסכתא זו. **ויש** לומר, דאמרין בפרק קמא דעבודה זרה (יט, ב) הגיעו לכיפה שמעמידין בה עבודה זרה אסור לבנותה. אמר רבי אלעזר אמר רבי יוחנן, אם בנה שכרו מותר, דמאן קא גרים לה גמר מלאכה, ואימת הוא גמר מלאכה, במכוש אחרון, ומכוש אחרון לית בה שוה פרוטה, וקסבר ישנה לשכירות מתחלה ועד סוף. עכ"ל.

ומעתה הואיל דקיימא לן שישנה לשכירות מתחלה ועד סוף, הייתי יכול לומר שכל מי שחוטא ופוגם באיזה חלק של העולם, שאינו פוגם בכל העשרה מאמרות, שהרי בכל חלק יש מאמר אחד לחודיה, וקשה למאי דתנא בריש פרקין בעשרה מאמרות נברא העולם וכו' להפרע וכו'.

אבל לאחר שמצינו שבמכוש אחרון דהיינו ברגע אחרון של יום שישי הושוו שם כל העשרה מאמרות ביחד לברוא אלו העשרה דברים, אם כן מי שחוטא ופוגם בעולם, פוגם בכל העשרה מאמרות, שכיון שהיו שוים במכוש אחרון מוכח שפיר שבכל הבריאה היו כולם יחד. ומכל שכן שמה שנעשה ברגע אחרון הם דברים חשובים יקרי הערך, ומטעם זה הוכרח הקדוש ברוך הוא כביכול לברוא אותם בין השמשות דוקא. ואף התנא הביאם כאן כדי להוכיח שהרשעים מקלקלים העולם שנברא וכו'. (תולדות שמשון פ"ה מ"ה)

ענין טומאת העוסקים בפרה

הש"ך ביאר עומק הטעם שהפרה היתה מטמא את כל העוסקים בה, וז"ל למה מטמאה הטהורים, לפי שכל העוסקין בה היו מתכוונים להמשיך בה כח הטהומה בכח ולא בפועל, כדי שכשיזו ממנה על הטמא, יהיה בה כח לשאוב הטהומה וימצא מין את מינו ויתרחק ממנו הטהומה ועיי"ש באורך. אמנם אחרי שאמרנו שבמקום שיש קדושה, בורחת הטהומה, אם כן מה צורך היה להמשיך עליה זה הכח כדי שימצא מין את מינו, והלא בלאו הכי תתרחק משם הטהומה, ואם כן למה כל העוסקין בה מטמאה בגדים. (פרשתנו אות א)

ביאור מחודש ונפלא בהסבר מה שאמר שלמה המלך אמרתי אחכמה והיא רחוקה ממני

לימוד התורה שוה לפרה אדומה, שהפרה באה להרחיק החיצונים, ואמרו במסכת ברכות (ה). כל העוסק בתורה יסורין בדלין ממנו, מזיקין בדלין ממנו, שנאמר ולחומי רשף וכו'. וזאת התורה אינו צריך לא עולה לא מנחה וכו', ולכן אמר שלמה אמרתי אחכמה כשהייתי חכם ונתעסקתי הרבה בתורה, אז והיא רחוקה ממני, דהיינו שלא הבנתי טעם הפרה, יען כבר בזכות התורה יש להם לחיצונים להיות נדחים מעיקרם ומן הראוי היה שלא יהיה לי צורך ממנה עוד. (פרשתנו אות ב)

משה זכה לגילוי טעם של פרה אדומה מאחר שהשיג מ"ט שערי בינה שרמוזים בפרה אדומה

במדרש (במדב"ר יט ד) לך אני מגלה טעם פרה אבל לאחרים חקה. וזה תמוה מה הטעם שאכן רק משה זכה שנגלה לו טעם הפרה. ויש לברר דאיתא שם במדרש (במדב"ר יט ב) ר' חנין פתר קרא בפרשת פרה שיש בה משבעה שבעה, שבע פרות שבע שריפות שבע הזאות שבע כיבוסים שבע טמאים שבע טהורים שבע כהנים עכ"ל. ובין כולם הם מ"ט, ואף על פי שמונין דברים אלו אינם בכיוון בפסוקים מכל מקום הם אמת ודבריהם אמת. ונודע כי משה השיג מ"ט שערי בינה ורק ותחסרו מעט מאלקים (תהלים ח ו), ולכן לך אני מגלה טעם פרה שכבר למדת מ"ט שערי בינה אבל לאחרים חקה. (פרשתנו אות ב)

אצל משה שידע שעתידין לחטוא בעגל לא היה הפרה חוקה

ואפשר לפרש שזהו מה שאמרו במדרש (במדב"ר יט ו) לך אני מגלה טעם הפרה ולאחרים חוקה, דהיינו הואיל שכבר אמרתי לך שעתידין לחטוא בעגל, אם כן אתה יודע טעם הפרה שהיא לכפר על העגל, אבל לאחרים שאינם יודעים, היא חוקה מבלי שום טעם. (פרשתנו אות ג)

הצדיקים ראויים שלא לטמאות

כתב הש"ך עיקר הטהומה של המת אינה באה אלא מחמת שמתים על ידי מלאך המות וכו' אמנם הצדיקים שנשמתם יוצאת בנשיקה על פי ה' יחנו ועל פי ה' יסעו אין בהם שום טומאה כלל עיי"ש.

ובזה יש לפרש כוונת הכתוב זאת התורה אדם כי ימות באהל וגו', על דרך מה שדרשו חז"ל (זבחים כז): בפסוק זאת תורה העולה, תורה אחת לכל העולים אפילו פסולים שאם עלו לא ירדו, וכמו שפירש רש"י שכתב זאת תורה העולה ללמדנו כן, כי הסברה נותנת שהפסולים ירדו. ואף כאן כתב זאת התורה אדם כי ימות וגו' כל הבא אל האהל וגו' יטמא שבעת ימים, כלומר תורה אחת לכל המתים שיטמאו, ואף על פי שיש בהם צדיקים שהסברה נותנת שלא יטמאו, וכן הוא לפי האמת הואיל ויצאה נשמתם בנשיקה אין בהם טומאה, אפילו הכי הנוגע בהם יטמא. (פרשתנו אות ד, וראה שם בדברי רבנו בהרחבה בענין אם צדיקים מטמאים)

מוקד זרע שמשון: 02-80-80-500 לקבלת הגליון לשלוח למייל: zera277@gmail.com או באתר: zerashimshon.com

יוצא לאור ע"י זרע שמשון ע"ר 580624120 ארה"ק הרב ישראל זילברברג 05271-66450

ארה"ב הרב מנחם בנימין פאשקעס: 347-496-5657 Zera Shimshon C/O B Paskesz 1645 48 ST Brooklyn NY 11204 mbpaskesz@gmail.com

זרע שמשון ע"ר 580624120

ניתן להשיג את הספר 'זרע שמשון' בארה"ק: 05271-66-450 בארה"ב: 347-496-5657

ניתן לשלוח תרומות והנצחות לזכות ולע"נ ולקחת חלק בהוצאות והפצת הגליונות והספרים

ניתן להפקיד בבנק מרכנתיל (17) סניף 635 מ.ח. 71713028 ע"ש זרע שמשון כמו"כ ניתן לתרום בכרטיס אשראי

זכות הצדיק ודברי תורתו הקדושים יגן מכל צרה וצוקה, ויושפע על הלומדים ועל המסייעים בני חיי ומזוני וכל טוב סלה כהבטחתו בהקדמת ספריו